

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/14/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416010288
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1416010288.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného G. E., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 15.12.2016 sp. zn. 3T/109/2016, na verejnom zasadnutí konanom 16. marca 2017 takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 veta druhá Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný

G. E., X.. XX.XX.XXXX Y. L., V. L. K., vo výkone väzby od 09.08.2016,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

1./ v čase od 15.00 hod. dňa 02.12.2012 do 13:00 hod. dňa 11.12.2012 vošiel do bytového domu na Č. XX, L., prišiel do vnútorných priestorov pivníc, šrubovákou prineseným so sebou vypáčil zámok na dverách vedúcich do pivnice poškodeného H. L., pričom zlomil celé kovové obloženie zámku a tiež dvere po celej dĺžke popri zámku rozlomil, vošiel do pivnice a vzal odtiaľ 1 ks pánsky bicykel zn. Merida, typ Crossway 8500, výr. č. P4KE72536, čiernej farby v hodnote 200,- euro, 1 ks dámsky bicykel zn. Merida, typ Crossway 8500, výr. č. P3LF11456, zlatostriebornej farby v hodnote 200,- euro, 1 ks junior bicykel zn. Author, model A-GANG, výr. č. WN9684351, čiernej farby v hodnote 280,- euro a rôzne zaváraninové fľaše v nezistenej hodnote, pričom bicykle predal neznámej osobe, čím poškodenému H. L., L. H. D. XXXX/X, L., spôsobil škodu krádežou vo výške 680,- euro a tohto konania sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že mu bol dňa 28.10.2012 Obvodným oddelením PZ Bratislava V - Petržalka sever vydaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. C. XXX XXX za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za odcudzenie tovaru v hodnote 49,95,- euro dňa 28.10.2012 v S. C. na U. XX, L.,

2./ dňa 14.01.2013 v čase asi o 03.00 hod. v L. P. V. na J. M. Č.. XX počas riadnych otváracích hodín na predajnej ploche si vložil do čiernej tašky X ks J. QC XXXX/XX, 1 ks L. X-XXX v celkovej hodnote 160,98,- euro, následne prešiel cez zónu pokladní bez zaplataenia za tento tovar, pričom po prejení pokladničnej zóny bol zadržaný pracovníkom bezpečnostnej služby, čím poškodenej spoločnosti V. R. R., C.. R., F. X.. Č.. X/A, L. spôsobil škodu vo výške 160,98,- euro, tohto skutku sa dopustil po tom, čo mu bola dňa 28.10.2012, OR PZ Bratislava V, OO PZ Petržalka - sever, uložená blokovaná pokuta pod číslom C. XXXXXX vo výške 30,- euro za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 zákona číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov,

t e d a

v bode 1./

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal vlámaním, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,
- neoprávnene vnikol do obydlia iného,

v bode 2./

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacov postihnutý,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1./ a 2./

- pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., v bode 1./ v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Tr. zák. k s p o l o č n é m u a s ú h r n n é m u trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého testu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. z r u š u j e sa celý výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/16/2013 zo dňa 16.01.2013 právoplatný dňa 16.01.2013, ako aj v ďalších výrokoch, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e sa výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/71/2012 zo dňa 03.06.2014, právoplatný dňa 03.06.2014 ohľadom bodu 2./, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/6/2013 zo dňa 27.10.2014, právoplatný dňa 27.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaväzuje obžalovaného k náhrade škody poškodenému H. L., X.. XX.XX.XXXX, L. L., H. D. X, vo výške 277,58,- euro a poškodenej spoločnosti C. - R. J., C.. R., IČO: XXXXXXXX, so sídlom L., G.É. K. X, vo výške 402,42,- euro.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkazuje poškodeného H. L. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

II.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. E., X.. XX.XX.XXXX Y. L. sa z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 15.12.2016 sp. zn. 3T/109/2016 bol obžalovaný G. E. uznaný za vinného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/ ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v čase od 15.00 hod. dňa 02.12.2012 do 13:00 hod. dňa 11.12.2012 vošiel do bytového domu na O. XX, L., prišiel do vnútorných priestorov pivníc, šrubovákou prineseným so sebou vypáčil zámok na dverách

vedúcich do pivnice poškodeného H. L., pričom zlomil celé kovové obloženie zámku a tiež dvere po celej dĺžke popri zámku rozlomil, vošiel do pivnice a vzal odtiaľ 1 ks pánsky bicykel zn. Merida, typ Crossway 8500, výr. č. P4KE72536, čiernej farby v hodnote 200,- euro, 1 ks dámsky bicykel zn. H., typ M. XXXX, výr. č. J zlatostriebornej farby v hodnote 200,- euro, 1 ks junior bicykel zn. C., model A-D., výr. č. W čiernej farby v hodnote 280,- euro a rôzne zaváraninové fľaše v nezistenej hodnote, pričom bicykle predal neznámej osobe, čím poškodenému H. L., bytom H. D. XXXX/X, L., spôsobil škodu krádežou vo výške 680,- euro a tohto konania sa obžalovaný dopustil napriek tomu, že mu bol dňa 28.10.2012 Obvodným oddelením PZ Bratislava V - Petržalka sever vydaný blok na pokutu nezaplatenú na mieste č. AB XXX XXX za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za odcudzenie tovaru v hodnote 49,95,- euro dňa 28.10.2012 v OC C. na U. XX, L..

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 7, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výroky o trestoch uložených obžalovanému jednak trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. OT/16/2013 zo dňa 16.01.2013, právoplatný dňa 16.01.2013, ďalej rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/71/2012 zo dňa 03.06.2014, právoplatný dňa 03.06.2014 v bode 2./ a napokon rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/6/2013 zo dňa 27.10.2014, právoplatný dňa 27.10.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obžalovaného k náhrade škody poškodenému H. L. vo výške 277,58,- euro a poškodenej spoločnosti C. - R. poisťovňa, a. s. L. vo výške 402,42,- euro.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodeného H. L. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolania obžalovaný G. E. a prokurátor.

Obžalovaný sám svojim písomným podaním, ktoré bolo doručené na okresný súd dňa 09.01.2017, odôvodnil podané odvolanie tak, že v posudzovanej veci vykonával úkony trestného konania, vrátane rozhodnutia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. poverený príslušník PZ v rozpore s ustanovením § 200 ods. 1, ods. 4 Tr. por. a ako vecne nepríslušný policajt vzniesol obvinenie voči jeho osobe v skrátanom vyšetrovaní pre skutok, ktorý na rozdiel od zákonného pomenovania trestného činu (prečinu) v uznesení o vznesení obvinenia povereného príslušníka PZ napĺňa zákonné znaky zločinu, o ktorom sa vykonáva vyšetrovanie. Preukázateľne nesprávne právna kvalifikácia skutku, pre ktorý bolo vznesené obvinenie spôsobuje v jeho trestnom konaní nezákonnosť postupu podľa § 206 ods. 1 Tr. por., pretože na konanie o jeho skutku bol podľa § 200 ods. 4 Tr. por. vecne príslušný policajt uvedený v § 10 ods. 8 písm. a/ Tr. por. Vecná príslušnosť policajta sa spravuje analógiou ako vecná príslušnosť súdu. Ak samosudca rozhodne tam, kde má rozhodovať senát, je takéto rozhodnutie protizákonné. Preto mal okresný súd postupovať v súlade s článkom 6 ods. 1 Dohovoru a v intenciách spravodlivého súdneho procesu mal vyhlásiť uznesenie o vznesení obvinenia za nezákonné a mal ho oslobodiť spod obžaloby.

Obžalovaný ďalším písomným podaním, ktoré bolo doručené na okresný súd dňa 20.12.2016, odôvodnil podané odvolanie už prostredníctvom svojho obhajcu. V ňom poukázal, že po vyhlásení rozsudku podal odvolania priamo do zápisnice a to do výroku o výške trestu odňatia slobody. Odvolateľ dodal, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu, priznal. Na hlavnom pojednávaní poskytol vyhlásenie o vine. Zastáva názor, že mu bol uložený neprimerane prísny trest a preto sa domáha uloženia trestu miernejšieho.

Prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania sa domáhal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby sám rozhodol spôsobom, že obžalovanému uloží spoločný trest za zrušenia výroku o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V z 16.01.2013 sp. zn. OT/16/2013. Prokurátor poukázal na to, že prvostupňový súd neprijal jeho argumentáciu ukladania

spoločného trestu, argumentujúc tým, že obe konania obžalovaného (konanie, ktoré bolo predmetom tohto trestného konania a konanie zo dňa 14.01.2013, ktoré bolo predmetom trestného konania na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. OT/16/2013) boli spáchané úplne iným spôsobom, a že absentuje jednotiaci zámer páchatela pokračovať v páchaní trestného činu. S takýmto názorom prvostupňového súdu sa však odvolateľ nemohol stotožniť. Podľa jeho názoru, zo spisového materiálu, aj zo samotného konania obžalovaného vyplýva, že tento tak v decembri 2012, ako aj v januári 2013 kradol cudzie veci a spôsobil tak na cudzom majetku škodu, pričom bola preukázaná subjektívna súvislosť medzi oboma konaniami obžalovaného, spočívajúca práve v jeho úmysle krádežami sa obohatiť na úkor cudzieho majetku. Čo sa týka predmetu obidvoch skutkov, išlo o veci z pohľadu obžalovaného patriace cudzím osobám, ktoré sa mohli následne (po krádeži) speňažiť, pričom zákonná definícia pojmu „objektívna súvislosť v predmete útoku“ nevyžaduje úplnú zhodnosť v predmete útoku, ale práve zhodnosť z hľadiska ich významu, napr. pre páchatela. Tiež neodporuje posúdeniu obidvoch konaní obžalovaného ako pokračovacieho trestného činu, ak jeden útok bol spáchaný vlámaním a druhý útok zmocnením sa veci v predajni na predajnej ploche. Objektívna súvislosť v spôsobe spáchania jednotlivých čiastkových útokov neznamena úplnú identickosť spáchania jednotlivých útokov, ale určitú podobnosť medzi nimi, pričom túto podmienku je potrebné vykladať v súvislosti s obsahom spoločného zámeru (R 29/1977).

Na verejnom zasadnutí Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 295 ods. 2 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením podstatného obsahu vyžiadaných a pripojených spisov Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 3T/71/2012, Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/6/2013 a napokon prečítal aktualizovaný odpis registra trestov na obžalovaného G. E..

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridriava písomného odvolania a jeho dôvodov. Navrhol, aby krajský súd tomuto odvolaniu vyhovel, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložil miernejší trest. Čo sa týka odvolania prokurátora, toto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol spôsobom, ako je to uvedené v dôvodoch podaného odvolania prokurátora. Čo sa týka odvolania obžalovaného, toto navrhol zamietnuť.

Obžalovaný G. E. sa pripojil ku konečnému návrhu svojho obhajcu a žiadal, aby mu krajský súd uložený trest zmiernil, nakoľko ho považuje za veľmi prísny. Žiadal tiež, aby odvolací súd podľa možnosti zväzil aj uloženie alternatívneho druhu trestu nespojeného s trestom odňatia slobody.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť oboch odvolaní (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., navyše postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. konanie doplnil dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť, pričom dospel k záveru, že iba odvolanie prokurátora je plne dôvodné.

K výroku o vine napadnutého rozsudku treba ďalej zdôrazniť, že obžalovaný G. E. na hlavnom pojednávaní konanom 15.12.2016 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. t. j. vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe. Následne súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 6 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a tiež rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal skutok a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokmi o treste a náhrade škody. Proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť (§ 185 ods. 2 Tr. por.).

Súd druhého stupňa si teda prehlásenie obžalovaného učinené podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby ho v celom rozsahu opakovať.

Odvolací súd z pripojeného spisového materiálu však zistil, že na obžalovaného G. E. prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V pod sp. zn. 3Pv 34/13 zo dňa 15.01.2013 podal obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. Táto vec na Okresnom súde Bratislava V sa viedla pod sp. zn. 0T/16/2013, pričom odvolací súd ďalej zistil, že obžalovaný G. E. bol trestným rozkazom tohto súdu zo dňa 16.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.01.2013, uznaný za vinného prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., pričom tento skutok mal spáchať dňa 14.01.2013 na tom skutkovom základe, ako je uvedený v bode 2./ tohto rozsudku. Za uvedený prečin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V posudzovanom prípade odvolací súd skúmal, či boli alebo neboli splnené zákonné podmienky zakotvené v § 122 ods. 10 Tr. zák. na kvalifikovanie činu zo dňa od 02.12.2012 do 11.12.2012 (skutku v bode 1/ tohto rozsudku) a činu zo dňa 14.01.2013 (skutku v bode 2/ tohto rozsudku), ako jedného pokračovacieho trestného činu.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Vyššie uvedené čiastkové útoky boli spáchané výlučne v Bratislave, teda možno hovoriť o miestnej súvislosti. Jedná sa aj o časovú súvislosť, nakoľko oba útoky boli spáchané v priebehu dvoch kalendárnych mesiacov (od decembra 2012 do januára 2013). Majú tiež tú istú subjektívnu súvislosť, ktorá je daná jednotiacim zámerom obžalovaného. Rovnako je splnená formálna podmienka upravená ustanovením § 122 ods. 13 Tr. zák., keďže k spáchaniu týchto čiastkových útokov došlo predtým, než bolo obžalovanému oznámené vznesenie obvinenia za jeden z týchto čiastkových útokov.

Krajský súd sa stotožnil s odvolacími argumentmi prokurátora v tom, že čo sa týka predmetu oboch útokov, išlo o veci z pohľadu obžalovaného patriace cudzím osobám, ktoré je možné následne speňažiť, pričom zákonná definícia pojmu „objektívna súvislosť v predmete útoku“ nevyžaduje úplnú zhodnosť v predmete útoku, ale práve zhodnosť z hľadiska ich významu (napr. pre páchatela). Tiež neodporuje posúdeniu oboch konaní obžalovaného ako pokračovacieho trestného činu, ak jeden útok bol spáchaný vlámaním a druhý útok zmocnením sa veci v predajni na predajnej ploche. Aj podľa ustálenej judikatúry, objektívna súvislosť v spôsobe spáchania jednotlivých čiastkových útokov, neznamená úplnú identickosť spáchania jednotlivých útokov, ale len určitú podobnosť medzi nimi, pričom túto podmienku je potrebné vykladať v súvislosti s obsahom spoločného zámeru (R 29/1977).

S poukazom na tieto zistenia, nadriadený súd uzatvára, že čiastkový útok od 02.12.2012 do 11.12.2012 vymedzený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 15.12.2016 sp. zn. 3T/109/2016 a čiastkový útok zo dňa 14.01.2013 vymedzený v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.01.2013 sp. zn. 0T/16/2013 tvoria iba jeden skutok, ktorý je potrebný právne kvalifikovať ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.

Odvolací súd preto obžalovaného G. E. uznal za vinného pre čiastkový útok od 02.12.2012 do 11.12.2012 (skutok v bode 1/ rozsudku) a pre čiastkový útok zo dňa 14.01.2013 (skutok v bode 2/ rozsudku) a toto protiprávne konanie obžalovaného v bodoch 1./ až 2./ právne kvalifikoval ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/ ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák. a v bode 1./ v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.

Nadriadený súd napokon túto časť odôvodnenia vo výroku o vine uzatvára tak, že v posudzovanej trestnej veci došlo k porušeniu Trestného zákona v neprospech obžalovaného G. E., čo malo za následok zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

Nakoľko odvolací súd na základe preskúmania jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku zrušil výrok o vine, v zmysle ustanovenia § 321 ods. 3 Tr. por. musel obligatórne zrušiť aj celý výrok o treste. Navyše napadnutý rozsudok vo výroku o treste bol uložený v rozpore s ustanovením § 42 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Obžalovanému sa mal ukladať nielen súhrnný trest, ale zároveň aj spoločný trest, avšak zo strany súdu prvého stupňa k takémuto postupu nedošlo. Toto pochybenie konvalidoval odvolací súd v rámci svojho postupu a to výlučne na podklade odvolania prokurátora, ktorý podal odvolanie v neprospech obžalovaného.

Súd druhého stupňa znovu opakuje, že pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanému G. E. bolo potrebné vychádzať z vyššie uvedených zistených skutočností ohľadom výroku o vine a pokračovacom charaktere spáchanej trestnej činnosti a preto za čiastkové útoky v bodoch 1./ až 2./, ktoré tvoria jeden pokračovací trestný čin bolo treba aplikovať ustanovenie podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. o spoločnom treste. Pri ukladaní tohto spoločného trestu bolo ďalej nevyhnutné postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušiť jednak celý výrok o vine a treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.01.2013 sp. zn. 0T/16/2013, ako aj ďalšie výroky ktoré majú v uvedených výrokoch svoj podklad (výrok o náhrade škody).

V neposlednom rade odvolací súd zvyrazňuje, že podľa právnej teórie je potrebné ukladať súhrnný trest v takom prípade, ak páchatel'a odsudzuje za taký trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Pokiaľ ma byť uložený súhrnný trest k dvom alebo viacerým skorším rozsudkom, musia byť všetky tieto rozsudky vo vzťahu súhrnnosti a vzájomnosti. Ak je medzi niektorými z nich vzťah recidívy, nie je možné k takémuto rozsudku súhrnný trest uložiť. V danej trestnej veci odvolací súd poukazuje, že takýmito odsudzujúcimi rozhodnutiami u ktorých existuje vzťah súhrnnosti a vzájomnosti, sú rozsudky Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.06.2014 sp. zn. 3T/71/2012 ohľadom bodu 2./ a Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2014 sp. zn. 3T/6/2013.

S poukazom na tieto zistenia možno uzavrieť, že okresný súd postupoval správne v tej časti, keď vo výroku o treste ukladal obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava III zo 03.06.2014 sp. zn. 3T/71/2012 ohľadom bodu 2./ a k odsúdeniu Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2014 sp. zn. 3T/6/2013, avšak pochybil v tom, keď obžalovanému zároveň neuložil aj spoločný trest vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16.01.2013 sp. zn. 0T/16/2013.

Znovu treba vysloviť, že odvolací súd obžalovanému okrem spoločného trestu uložil aj súhrnný trest vo vzťahu k vyššie citovaným rozsudkom, za súčasného zrušenia výrokov o trestoch týchto rozsudkov, ako aj ďalších výrokov, ktoré majú v uvedených výrokoch o trestoch svoj podklad. Pre úplnosť treba dodať, že aj taký rozsudok, v ktorom došlo k upusteniu od uloženia súhrnného trestu, treba považovať za odsudzujúci rozsudok.

Pri ukladaní spoločného a zároveň súhrnného trestu odvolací súd okrem vymedzených povinností uvedených v zákonných ustanoveniach § 41 ods. 3 a § 42 ods. 1 Tr. zák., vychádzal zo všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad na ukladanie trestov, predovšetkým § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a na jednu priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), hodnotiac tieto okolnosti podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu tohto trestu je nutné na obžalovaného pôsobiť iba represívnym trestom, nakoľko iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody neprichádzal vôbec do úvahy (§ 41 ods. 3, § 42 ods. 2 Tr. zák.).

Okresný súd však pochybil, keď obžalovanému priznal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., t. j. spáchal viac trestných činov, hoci túto istú okolnosť mal zohľadniť v jeho neprospech pri použití tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko jeden zo zbiehajúcich trestných činov bol zločinom. Súd prvého stupňa opomenul aplikovať ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. so zreteľom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011, podľa ktorého spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Tr. zák. nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2).

Čo sa týka konkrétnej výmery trestu odňatia slobody, východiskom pre uloženie spoločného a súhrnného trestu, predstavovala trestná sadzba pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., pretože takýto trest sa vždy uloží podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný.

Pri zločine krádeže podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od 3 rokov do 10 rokov (išlo o dva čiastkové útoky tvoriace jeden skutok, uvedené v bodoch 1./ až 2./ tohto rozsudku). Pri prečine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody až do 2 rokov (išlo o jednočinný súbeh v bode 1./ tohto rozsudku). Pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov (jedná sa o rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 03.06.2012 sp. zn. 3T/71/2012 ohľadom bodu 2./). Pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. možno páchatelovi uložiť trest odňatia slobody do 2 rokov (jedná sa o rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 27.10.2014 sp. zn. 3T/6/2013. V danom prípade najprísnejším trestným činom je zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák.

Nakoľko u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký, neprichádzala do úvahy úprava trestnej sadzby nielen v zmysle režimu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ale ani v zmysle režimu § 38 ods. 4 Tr. zák., pričom spoločný a súhrnný trest odňatia slobody sa ukladal v rámci upravenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Tr. zák. (tzv. asperačnej zásady) od 3 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Trest odňatia slobody vo výmere 4 roky je síce trestom citeľným, avšak uložený v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby a preto odvolacie námietky obžalovaného o neprimeranosti trestu uloženého súdom I. stupňa nemôžu obstáť. Navyše odvolací súd ukladal nielen súhrnný trest (ako postupoval okresný súd), ale zároveň ukladal aj spoločný trest za pokračovací trestný čin pozostávajúci z dvoch čiastkových útokov. Takto uložená výmera trestu odňatia slobody dostatočne zahŕňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Treba tiež zdôrazniť, že na dosiahnutie účelu trestu bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť v zmysle zásady jednoty prevencie a represie. V osobe obžalovaného možno vzhľadnúť takého páchatela, ktorý sa opakovane dopúšťa rôznej trestnej činnosti a jeho predchádzajúce odsúdenia nemali na neho žiadny prevýchovný účinok. Nemožno opomenúť ani tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil úmyselného pokračovacieho trestného činu, teda z hľadiska zavinenia závažnejšej formy, s pohnútkou získania majetkového prospechu.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K výrokom o náhrade škody treba dodať iba toľko, že tieto výroky odvolací súd do svojho rozsudku prevzal z napadnutého rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 15.12.2016 sp. zn. 3T/109/2016.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, na základe doplneného dokazovania v rámci odvolacieho konania, ako aj s poukazom na vyjadrené právne úvahy rozhodol tak, ako je to uvedené v bodoch I./ až II./ výrokovej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.